

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 Københavns K
DK Danmark

Dato: 11. marts 2021
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Louise Møbius Heid-
mann
Sagsnr.: 2020-0030-5241
Dok.: 1859238

Supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 329 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 329 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. december 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Nick Hækkerup

/

Christian Fuglsang

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 329 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Er det korrekt forstået, at den politimand, der som fører af en politibil pga. mistænkelig adfærd vælger at eftersætte (med en fart over fartbegrænsningen) en anden bilist, personligt risikerer at få en bøde m.v., når det mod forventning viser sig, at “der ikke var noget at komme efter”?

Svar:

Justitsministeriet besvarede den 28. december 2020 spørgsmål nr. 329 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Det fremgår bl.a. af besvarelsen, at regler om udrykningskørsel og eftersættelse henhører under Transport- og Boligministeriets (nu Transportministeriets) ressort. Det fremgår endvidere af besvarelsen, at Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet havde anmodet Transportministeriet om en udtalelse, og at Justitsministeriet ville eftersende udtalelsen fra Transportministeriet, når udtalelsen blev modtaget.

På denne baggrund fremsendes Transportministeriets udtalelse i anledning af spørgsmålet. Transportministeriet har oplyst følgende:

”Transportministeriet har forelagt spørgsmålet for Færdselsstyrelsen, som oplyser følgende i forhold til betingelserne for at foretage udrykningskørsel, som ministeriet kan henholde sig til:

”Reglerne om udrykningskørsel findes i færdselslovens § 7 og i bekendtgørelse nr. 154 af 25. februar 2009 om udrykningskørsel (udrykningsbekendtgørelsen).

Det følger af udrykningsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, at udrykningskørsel kun må foretages, når det skønnes nødvendigt af hensyn til politimæssige opgaver, personredning, brand, forureningsuheld, færdselsuheld eller afværgelse af omfattende skader i øvrigt.

Det følger derudover af udrykningsbekendtgørelsen § 8, stk. 1, at føreren af et køretøj under udrykning kan undlade at følge færdselslovens bestemmelser

om blandt andet hastighed, når det skønnes påtrængende nødvendigt, og hvis der samtidig udvises ganske særlig forsigtighed.

Udgangspunktet under udrykningskørsel er således, at de i § 8, stk. 1, nærmere oplyste regler og kapitler i færdselsloven skal overholdes, medmindre opgavens betydning gør det påtrængende nødvendigt at undlade dette.

Overtrædelse af bekendtgørelsens § 8 straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 10.

Der er således i bestemmelserne i udrykningsbekendtgørelsen givet føreren af det relevante køretøj, f.eks. en politimand som fører af en politibil, beføjelse til at udøve et vist skøn for, om betingelserne for udrykningskørsel er opfyldte. Hvorvidt dette skøn er udøvet retmæssigt, vil i sagens natur bero på den konkrete situation. Hvis betingelserne for at foretage udrykningskørsel er opfyldt, fravigelse af færdselslovens bestemmelser om hastighed skønnes påtrængende nødvendigt, og hvis der samtidig udvises ganske særlig forsigtighed, vil der som udgangspunkt ikke være grundlag for at straffe føreren af køretøjet med bøde. Det vil i sidste ende være domstolens afgørelse om betingelserne har været opfyldt i en konkret sag.”

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen endvidere indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Reglerne om politiets udrykningskørsel, og herunder eftersættelse af køretøjer, fremgår bl.a. af Rigspolitiets kundgørelse II, nr. 24, om politiets udrykningskørsel. Det fremgår bl.a. af kundgørelsens § 11, stk. 1, at der ved eftersættelse forstås udrykningskørsel, hvor formålet er at bringe et andet køretøj til standsning. Efter stk. 2 bør en sådan eftersættelse kun ske, hvis det ikke anses for muligt på anden måde at forfølge den lovovertrædelse, som giver anledning til eftersættelsen.

Udgangspunktet er således, at de almindelige regler om udrykningskørsel skal overholdes, herunder udgangspunktet om, at hastighedsbestemmelserne skal overholdes, jf. udrykningsbekendtgørelsens § 8, nr. 3, og kundgørelsens § 2, stk. 1, samt at der under udrykningskørsel skal anvendes udrykningssignaler, jf. udrykningsbekendtgørelsens § 7 og kundgørelsens §§ 7 og 8.

For så vidt angår udrykningskørsel, herunder eftersættelse, uden anvendelse af udrykningssignaler, gælder kundgørelsens § 9, hvoraf fremgår, at brug af udrykningssignaler kan undlades i særlige tilfælde, herunder i forbindelse med personbeskyttelse og observation, såfremt sådan undladelse skønnes nødvendig af hensyn til formålet med udrykningskørslen, og omstændighederne i øvrigt ikke taler imod.

Udrykning, herunder eftersættelse, skal endvidere alene iværksættes efter en konkret proportionalitetsvurdering af forholdet mellem den anmeldte lovovertrædelse eller hændelse og anvendelsen af udrykningskørsel med den fare, der herved kan opstå for politipersonalet og for andre trafikanter, jf. kundgørelsens § 3, stk. 1, nr. 2. Det følger endvidere af kundgørelsens § 20, stk. 2, nr. 3, at hastighedsbestemmelserne alene kan tilsidesættes, hvis opgavens betydning gør det påtrængende nødvendigt.

Det vil i sidste ende være domstolenes afgørelse, om betingelserne for udrykningskørsel, herunder eftersættelse, har været opfyldt i en konkret sag.

Det bemærkes, at ovenstående er gældende for uniformerede såvel som civile køretøjer.”